

A child's drawing on a light-colored background. At the top, there are two green oval shapes. In the center, there is a large, dark, textured shape that looks like a cave entrance or a large shadow. To the left of this dark shape is a bright red, triangular object. Below the red object, there is a small, simple drawing of a hand or foot. The background is filled with light green and greyish-blue scribbles.

Mysteriet på UGGELÖN

Ella Häggman

Kasper

Jesper

Jolle

Juliana

Julietta

Kapitel 1

😡 Bråkiga systrar 😡

Juliana satt på sitt rum. Åååå hur kunde systrar vara så jobbiga? undrade Juliana, som var några minuter äldre än sin syster Julietta. Fast alla trodde det var tvärtom eftersom Julietta var större i växten. De var så olika och så lika på samma gång. Idag hade Julietta härmat Juliana precis hela dagen.

Plötsligt knackade det på dörren. Det var Julietta.

-Mamma sa att vi ska bli kompisar, före vi ska ut med våra tvillingkusiner Kasper och Jesper på Uggelön. Juliana, hallå Juliana?

-Vaaaaa? sa Juliana.

-Jag vill bara säga FÖRLÅT. Förresten ska vi börja packa. Plötsligt fnittrade Julietta till. Varför, undrade Juliana. Och sedan tog hon mod till sig och frågade. Då slutade hon fnittra på direkten.

-Vet du inte det? sa Julietta.

-Men hur skulle jag det, sa Juliana lite argt. "Men hur skulle jag det", sa Julietta med retligt pipig röst. Juliana kastade en kudde på henne. Ååå dumma, dumma Julietta, tänkte Juliana.

-Men förlåt vi skulle inte bråka mera, sa Julietta med en ännu retligare röst.

-Men sluutaa nuu, skrek Juliana!

-Okej okej, sa Julietta lite ledset. Men Juliana visste att det bara var ett trick.

-Sluta fåna dej, nästan skrek Juliana!

-Flickor sluta bråka nu, hördes mammas röst från köket.

-Ja mamma, ropade Julietta tillbaka.

-Kan vi bli sams Juliana? frågade Julietta.

-Nä, mumlade Juliana.

-Varför inte? undrade Julietta.

- Vill inte, sa Juliana.
- Varför? undrade Julietta.
- Jag bara inte vill, nästan ropade Juliana.
- Men blir vi inte sams får vi inte åka ut till Uggelön, viskade Julietta. Nu märkte Juliana att det var på riktigt.
- Ööm okej då. Vi börjar packa, sa Juliana lite osäkert.
- Yes, jublade Julietta.

Hemma hos Kasper och Jesper var allt annorlunda. Deras föräldrar var mera vana och hade packat allt prydligt i deras väskor. Jesper hade förresten packat med en påse lösgodis.

Snart står både Juliana och Julietta packade och klara.

- Var nu försiktiga flickor, sa mamman ängsligt med en riktigt fånig röst.
- Ja mamma, sluta tjata, sa Julietta.
- Ja och följ inte med några läskiga gubbar i bilar, sa hon ännu ängsligare.
- Mamma, sluta nu! Vi är faktiskt inga bebisar, sa Juliana.
- Ja vet, men ni kan faktiskt äta giftiga karameller som någon gubbe bjuder på, snälla var försiktiga, sa mamman riktigt ängslig med gråten i halsen.
- Mammaa, sa Julietta och Juliana i mun på varandra.
- Nu går vi så vi inte missar bussen, sa Julietta.
- Ja, ta hand om er och följ inte med gubbar, akta er för gubbar för den delen, ropade mamman efter dem.
- Mamma!!! Sluta! gormade båda systrarna.
- Hejdå mamma, sa Juliana.
- Hejdå, sa Julietta.

Kapitel 2

👏Kusinerna träffas👏

- Heej! skrek kusinerna åt varandra.
- Äntligen här va? sa de åt varandra.
- Jaa, det är vi men nu måste vi gå ner till hamnen, sa Julietta.
Det höll dom andra med om.
- Ja annars missar vi ju sjötaxin, sa Kasper.

Efter en stund satt alla i sjötaxin på väg ut till Uggelön.

- Äntligen! Jag längtar efter att få smaka på Kasper och Jespers goda mat, sa Juliana längtansfullt.
- Ja deras delikata mat, sa Juliana.
- Haha de rodnar, sa Juliana och Julietta i en mun.
- Men nu måste vi sluta prata, sa Kasper. Vi kommer in mot land.

En stund senare sitter alla runt köksbordet hos sin morbror.

- Ååh vad gott, stönade Julietta.
- Jaa, instämmer Juliana.
- Det är faktist riktigt gott, sa Johan.
Det hette deras morbror. Men de kallade honom Jolle.
- Vad ska vi göra efter maten? frågade Jolle.
- Jag vill gå ut i fyren och förbereda min lilla "vrå", sa Juliana. Ja, de kallade sina himmelssängar för "vrå".
- Jag ska gå ut i skogen och titta efter, sa Jesper.
- Jag tar "vrån" i samma rum som Juliana, sa Kasper. Juliana och Kasper är lika noggranna och perfekta medan Julietta och Jesper är mera vipsiga.
- Jag kommer med, sa Juliana.

- Okej, men du då, Jolle? undrade Juliana.
- Ja, jag kan ju alltid läsa.
- Okej, jag kommer sedan, sa Juliana.
- Okej, sa Jolle.
- Okej okej okej kan ni sluta säga okej nu? sa Julietta lite irriterat.
- Okej, sa Juliana.
- Ååååå systrar, skrek Julietta.
- Ååååå systrar, härmade Juliana.

En stund senare promenerade Julietta och Jesper. Plötsligt skrek Jesper till.

- liiiiiii.
- Det är fotspår där och de är små, så små att de är mindre än morbror Jolles spår, och ingen av oss har ju gått här...

Kapitel 3

Musik och nördar

Nanana... nanana...nananana... Juliana lyssnade på musik. Nananana.

Kasper satt och läste. Jesper brukade kalla honom läs-nörd.

Plötsligt kom Julietta och Jesper inrusande.

- Vad tar åt er? undrade Juliana.
- Vi såg fotspår, mycket små, mindre än våra, stammade Juliana och Jesper i mun på varandra.
- Jahhm, mumlade Kasper från sin bok. Alla skrattade åt honom, men han hörde det inte för han var djupt försjunken i sin bok.
- Gmryu, mumlade Kasper igen.
- Kaspar...Kaspar... hallå...hallåå? viskade Juliana.
- Vava? sa Kaspar och såg yr ut.
- Haha! ropade alla utom Kaspar som bara stirrade och förstod ingenting.
- Vad skrattar ni åt? undrade Kaspar som inte förstod någonting.
- Men ska ni inte berätta om fotspåren åt Kasper? undrade Juliana.
- Jo, började Julietta, vi var ute och gå och såg fotspår som var mindre än våra.
- Vi tar oss en titt, sa Kasper.

En stund senare var alla framme vid fotspåren.

- Sulorna är räfflade, sa Julietta.
- Ingen hade ju räfflade sulor eller? sa Kasper.
- Nä, sa de andra.
- Bläää, sa Juliana.
- Jag vill hem nu, skrek Julietta.
- Ja, det är nog bäst, sa Jesper.
- Fegisar fegisar, sa Juliana.

- Blä blä, sa Kasper.
- Men vi är hungriga, försökte Julietta.
- Jag känner dig, sa Juliana, ni är rädda.
- Nähä, sa Julietta och Jesper.
- Joho, sa Juliana och Kasper.

Kapitel 4

Tidningsartiklar och knutar

- Sju sösjuka sjörövare skuter sjörövar sepp, sa Kaspar med knut på tungan.
- Haha! Sju sjösjuka sjörövare skjuter sjörövar skepp, sa Juliana utan knut.
- Ok, sa Kasper. Men kan vi inte gå och se på de där fotspåren.
- Ja, ok.
- Bra.
- Vi går på direkten.
- Ja.
- Men Julietta då? och Jesper?
- De kommer med.
- Ok.
- KOM NU JESPER OCH JULIETTA, ropade Juliana.
- VI KOMMER! ropade Julietta.
- Här är vi, sa Jesper.
- Vi ska se på fotspåren, sa Juliana.
- Jees, ropade Julietta...

Efter en stund var alla på väg mot fotspåren. När de var framme så såg de någon som sprang iväg. Och brasan vid stenen glödde.

- Vem var det??? undrade Juliana.
- Jag vet inte, sa Kasper.
- Någon i alla fall, sa Juliana.
- Men såg ni inte att han eller hon sprang mot grottan, sa Julietta upphetsat.
- Kom, sa Jesper.
- Ja tänk hörni, en tjuv på vår ö, sa Jesper.
- Ja, jag läste i tidningen om tjuvar som stal från öar, sa Juliana.
- Nehe, det säger du bara för att skrämmas, säger Julietta.

– Nej såhär stod det: *Igår fångades två tjuvar i hamnen. De var på väg ut till en ö som kallades för Uggelön. Men hamnpolisen såg dem och stoppade dem. Tyvärr slapp en adertonårig pojke undan. Så akta er ni som bor på en ö. Det finns flera än just de här tre. De stjälar från öar och gömmer sedan på en annan plats på ön, så har ni mist något finns det förhoppningsvis kvar på ön*
FÖRHOPPNINGSVIS.

- Oj, sa Kasper.
- Kom vi måste gå till grottan! ropade Juliana.
- Neej, först måste vi hämta morbror Jolle, sa Jesper och Julietta i mun på varandra.
- Fegisar, fegisar! ropade Juliana och Kasper, som redan var på väg mot grottan.
- Vi följer inte med, sa Julietta.
- Nää, sa Jesper.
- Vi hämtar Jolle, sa de båda på samman gång.
- Okej, sa Juliana, men hejdade sig...

En stund senare var kusinerna och Jolle på väg mot grottan.

- Usch tänk en tjuv på vår ö, sa Julietta.
- Äsch, sa Jolle.
- Om de kommer ringer vi polisen, trallade Juliana.
- Varför är du så glad, undrade Jesper.
- Jo, om vi fångar tjuven så kommer vi kanske med i tidningen och på TV, eftersom vi är barn som fångar tjuvar! Fattar du?? sa Juliana.
- Jag tror det, sa Jesper.
- Bra! sa Juliana.
- Men tror du verkligen vi hamnar i tidningen? sa Kasper.
- Men jooo, sa Juliana.

Kapitel 5

Spaningen börjar

Suckande och stånkande var de snart framme vid grottan i skogen.

- Jaha och vem ska gå in i grottan? undrade Julietta.
- Inte jag helst, sa Jesper.
- Jag vill! Jag vill! erbjöd Juliana.
- Ok, bra, då slipper jag, sa Kasper.
- Jag följer med, sa Jolle. Du är ju ändå bara ett barn.
- Ursäkta mej, sa Julietta. Jag är 12 år. Innan Jolle hunnit säga hepp.
- Det är nog bäst att låta henne gå annars kan hon bli sur, sa Julietta.
- Jaja, sa Jolle.
- Du behövs här.

En stund senare var Juliana inne i grottan. Klart hon kunde gå in själv, hon var ju inget småbarn. Men nog var det mörkt. Hmm... Just det ja, mobilen, den kan ju ge ljus. Men det är ju bara femton procent ström, nej den får vänta. Nu måste jag söka tjuven. Men i fickan finns det ju en liten ask, en TÄNDSTICKSASK! Men den är tom.

-Typiskt, sa hon irriterat. Plötsligt rörde det sig vid hennes fötter. Hon skrek till.

Kapitel 6

😞 Inne i grottan 😞

De andra på utsidan hade tråkigt men plötsligt hördes ett skrik inifrån grottan.

- Juliana, flämtade Jolle.
- llllllllllll en råtta, skrek Juliana.

Utanför var alla oroliga.

- Tänk om det var tjuven, sa Julietta ängsligt. Jag går.
- Hmmmmmmm, sa Jolle fundersamt.

Juliana försöker samla sig.

- Okej okej det var bara en råtta. Lugn nu, det var inte tjuven. Plötsligt hörde hon något som skrapade mot golvet! HJÄÄLP!!!
- Juliana Juliana, hörde hon.
- Julietta, sa hon lättat.
- Ja nu ska vi leta efter tjuven, Julietta.

En stund senare var de på väg in i grottan.

- Jasså minsann Juliana och Julietta.
- Va vem är du? undrade båda två.
- Sussan, sa rösten i grottan.
- Sussan?? sa båda systerarna i kör.
- Ja, sa Sussan. Kan ni hjälpa mig??
- Med vad? undrade systerarna.
- Med att lämna tillbaka en sak till Fjolle, sa Sussan.
- Fjolle?? sa Juliana.
- Ooo jag menar Jolle, sa Sussan.
- Men tänk om hon ljuger, viskade Julietta till Juliana.

- Om vad skulle det vara i så fall, undrade Juliana.
- Tänk så vill hon bara lura oss, sa Julietta. JOOLLLLEE.

Utanför grottan väntar alla otåligt.

- Var är flickorna? sa Jolle och skulle just gå in i grottan när han hörde ett skrik.

Kapitel 7

👣 Oförklarliga små fötter 👣

- JOOLLLLLLEE, hördes det inifrån grottan.
- Julietta, ropade Jolle och sprang in i grottan.
- Vi stannar här ute, sa Kasper som såg att Jesper just var på väg att säga "vi kommer med".
- Jooolllee Jooolllee Jooolllee, ropade Julietta.
- Håll kla...
- Använd inte "fula" ord i barnens närhet... Sussan, sa Jolle.
- Fjolle, sa Sussan argt. Det är Juliettas fel.
- Men lilla syster vad gör du här??
- Nothing, you don't care about why I am here, sa Sussan.
- Barnen kan engelska, Sussan, sa Jolle.
- Än sen, ropade Sussan och slängde en kappsäck i famnen på Jolle och sprang ut ur grottan. Sedan hördes hur en motor startade och Sussan försvann från ön.
- Tjaa nu ser vi nog inte av henne mer, sa Jolle.
- Nää, sa Juliana.

En stund senare satt alla runt vardagsrumsbordet.

- Vad kan det vara i kappsäcken? undrade Kasper.
- Jag tror att jag vet, sa Jolle.

- Eeexakt mina pengar hon tog dem av mej och hamnade i fängelset men hon sa aldrig var hon gömde dem och nu vill hon ge tillbaka dem, berättade Jolle.
- Ok.

TUUT TUUT

- Oj sjötaxin ni måste åka nu.
- Hej då Jolle, sa alla.
- Hej då, sa Jolle.

På vägen hem undrade Juliana vem det var som hade lämnat de små fotspåren. För de var små, så små som barnfötter och ingen på ön hade så små fötter.